

מגילת אסתר "עדת קדושים"

תיקון קוראים

מתוך מגילת אסתר "עדת קדושים" נוסח ק"ק תימן יע"א
נוסח המגילה מוגה ומדויק היטב על פי כתי"ק של מהרי"ץ זיע"א
ועל פי הוראות מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן
מהודרת ומעוטרת ע"ג נייר כרומו מרהיב
עם פרטי כל הלכות מקרא מגילה, בשילוב תמונות,
כולל שירים וברכת המזון לפורים.

להשיג בטלפון: 02-6420535

התיקון קוראים נערך ע"י
הצב"י מאיר ליאור לוי (שעֶתאל) יצ"ו
חודש אדר ה'תשפ"א ליצירה, ב'של"ב לשטרות

© כל הזכויות שמורות

הגדה מהודרת ומעוטרת בתמונות צבעוניות

ע"ג נייר כרומו מרהיב - כריכה קשה / רכה

עם פרטי כל הלכות ליל הסדר למעשה לפי מנהגי ק"ק תימן

להזמנות: בני ברק 03-5707991 | ירושלים 02-6420535

פתיחה למגילה

נהגו קודם ברכות המגילה, לקרות פסוקים שתיקנו חכמי
תימן הראשונים ז"ל, לזכרון הנסים שעשה עמנו המקום
ברוך הוא מאז ומעולם וכן בזמן הזה וכן לעתיד לבא,
ואלו הם:

חֲסֵדֵי יי, אֲזַכִּיר, תְּהִלֹּת יי. בְּעַל.
כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ, יי. וְרַב טוֹב, לְבֵית
יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁר גָּמְלָם בְּרַחֲמָיו, וּבְרַב
חֲסֵדָיו: וַיֹּאמֶר, אֶדְ עַמִּי הֵמָּה. בָּנִים,
לֹא יִשְׁקְרוּ. וַיְהִי לָהֶם, לְמוֹשִׁיעַ:
בְּכָל צָרָתָם, לוֹ צָר. וּמִלֶּאֶד פָּנָיו,
הוֹשִׁיעֵם. בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ, הוּא
גָּאֵלָם. וַיִּנְשָׁלֵם וַיִּנְשָׂאֵם, כָּל יְמֵי
עוֹלָם: חֲסֵדֵי יי, כִּי לֹא תִמְנֹו. כִּי לֹא
כָּלוּ, רַחֲמָיו: וּבְמַלְכוּת, אַחֲשָׁוְרוּשׁ.
בְּתַחֲלַת, מַלְכוּתוֹ. כְּתָבוּ שְׁטָנָה.
עַל יוֹשְׁבֵי יְהוּדָה, וִירוּשָׁלַיִם: זָרַע
עַמְּלֵק הָרָשָׁע. חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים,
לְאַבְדֵם

זִסְדֵי יי אֲזַכִּיר תְּהִלֹּת יי כְּעַל
כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ יי וְרַב טוֹב לְבֵית
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרַב
זִסְדָיו וַיֹּאמֶר אֶךְ עַמִּי הֵמָּה בָּנִים
לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ
בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמִלֶּאֶךְ פָּנָיו
הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא
גָּאֵלָם וַיִּנְשָׁלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי
עוֹלָם זִסְדֵי יי כִּי לֹא תִמְנֹו כִּי לֹא
כָּלוּ רַחֲמָיו וּבְמַלְכוּת אַחֲשָׁוְרוּשׁ
בְּתַחֲלַת מַלְכוּתוֹ כְּתָבוּ שְׁטָנָה
עַל יוֹשְׁבֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם זָרַע
עַמְּלֵק הָרָשָׁע זָשַׁב עַל הַיְהוּדִים
לְאַבְדֵם

לְאַבְדָם. וְהַפִּיל פּוּר, הוּא הַגּוּרְלָה.
לְהִמָּם, וּלְאַבְדָם: רְאֵה אֱלֹהִים. אֵת
אֲשֶׁר זָמַם, וַיִּרַע בְּעֵינָיו: הִפְדָּה עָלָיו
אֵת גּוּרְלוֹ. הִפְרָה עֲצָתוֹ. וַיָּשָׁב לוֹ
גְמוּלוֹ, בְּרֵאשׁוֹ: הִצִּיל עַמּוֹ, מִיַּד
אוֹיְבֵיהֶם. מִכַּף רְשָׁעִים, פָּדָה אוֹתָם:
לֹא הִנִּיחַ אָדָם, לַעֲשׂוֹתָם. וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם, מַלְכִים: כִּי לֹא יִטּוֹשׂ יי,
אֵת עַמּוֹ. בְּעֵבֹר, שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי,
הוֹאִיל יי. לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם. לוֹ, לְעַם:
אֵיךְ, אֶתְנַדְּ אֶפְרַיִם. אֶמְגַּנְדָּה,
יִשְׂרָאֵל. אֵיךְ, אֶתְנַדְּ כְּאֲדָמָה.
אֲשִׁימָדָה, בְּצַבָּאִים. נִהְפְּדָה עָלַי, לְבִי.
יַחַד, נִכְמְרוּ נִיחוּמֵי: לֹא אֶעֱשֶׂה,
חֲרוֹן אַפִּי. לֹא אֲשׁוּב, לְשַׁחַת
אֶפְרַיִם. כִּי אֵל אֲנֹכִי, וְלֹא אִישׁ.
בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ. וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר:

הנה

לְאַבְדָם וְהַפִּיל פּוּר הוּא הַגּוּרְלָה
לְהִמָּם וְלַאבְדָם רְאֵה אֱלֹהִים אֵת
אֲשֶׁר זָמַם וַיִּרַע בְּעֵינָיו הִפְדָּה עָלָיו
אֵת גּוּרְלוֹ הִפְרָה עֲצָתוֹ וַיָּשָׁב לוֹ
גְמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ הִצִּיל עַמּוֹ מִיַּד
אוֹיְבֵיהֶם מִכַּף רְשָׁעִים פָּדָה אוֹתָם
לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מַלְכִים כִּי לֹא יִטּוֹשׂ יי
אֵת עַמּוֹ בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי
הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם
אֵיךְ אֶתְנַדְּ אֶפְרַיִם אֶמְגַּנְדָּה
יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתְנַדְּ כְּאֲדָמָה
אֲשִׁימָדָה בְּצַבָּאִים נִהְפְּדָה עָלַי לְבִי
יַחַד נִכְמְרוּ נִיחוּמֵי לֹא אֶעֱשֶׂה
חֲרוֹן אַפִּי לֹא אֲשׁוּב לְשַׁחַת
אֶפְרַיִם כִּי אֵל אֲנֹכִי וְלֹא אִישׁ
בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר

הנה

הנה. עיני, יי אלהים. בממלכה,
החטאה. והשמדתי אותה. מעל,
פני האדמה. אפס. כי. לא השמד
אשמיד. את בית יעקב, נאם יי:
ברחם אב, על בנים. ריחם יי, על
יראיו: גברו חסדיו, עלינו. ולא כלו
רחמיו, ממנו: זכר בריתו אתנו. על
יד ציר נאמן, הבטיחנו. בפתוב, על
ידי משה נביאנו. ואף גם זאת.
בהיותם, בארץ אויביהם. לא
מאסתים ולא געלתים, לבלתם.
להפר בריתי, אתם. כי. אני יי,
אלהיהם: לעולם, אזכר להם חסדי.
ובריתי, נאמנת להם. ולא אשקר,
באמונתי:

הנה עיני יי אלהים בממלכה
החטאה והשמדתי אותה מעל
פני האדמה אפס כי לא השמד
אשמיד את בית יעקב נאם יי
כרחם אב על בנים ריחם יי על
יראיו גברו חסדיו עלינו ולא כלו
רחמיו ממנו זכר בריתו אתנו על
יד ציר נאמן הבטיחנו ככתוב על
ידי משה נביאנו ואף גם זאת
בהיותם בארץ אויביהם לא
מאסתים ולא געלתים לכלתם
להפר בריתי אתם כי אני יי
אלהיהם לעולם אזכר להם חסדי
ובריתי נאמנת להם ולא אשקר
באמונתי

א ויהי בימי אחשורוש הוא
 אחשורוש המלך מהדו ועד-
 פוש שבע ועשרים ומאה מדינה:
 ב בימים ההם כשבת | המלך
 אחשורוש על כסא מלכותו אשר
 בשושן הבירה: ג בשנת שלוש
 למלכו עשה משתה לכל-שריו
 ועבדיו חיל | פרס ומדי הפרתמים
 ושרי המדינות לפניו: ד בהראתו
 את-עשר כבוד מלכותו ואת-
 יקר תפארת גדולתו ימים רבים
 שמונים ומאת יום: ה ובמלואת |
 הימים האלה עשה המלך לכל-
 העם הנמצאים בשושן הבירה
 למגדול ועד-קטן משתה שבעת
 ימים בחצר גנת ביתן המלך:
 ו חור | ברפס ותכלת אחוזי בחבלי-
 בויץ וארגמן על-גלילי כסף ועמודי
 שש

אין גביא
בב"ת

אין גביא
בוא"ו

ח רבתי

ויהי בימי אחשורוש הוא
 אחשורוש המלך מהדו ועד
 כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
 בימים ההם כשבת המלך
 אחשורוש על כסא מלכותו אשר
 בשושן הבירה בשנת שלוש
 למלכו עשה משתה לכל שריו
 ועבדיו זזיל פרס ומדי הפרתמים
 ושרי המדינות לפניו בהראתו
 את עשר כבוד מלכותו ואת
 יקר תפארת גדולתו ימים רבים
 שמונים ומאת יום ובמלואת
 הימים האלה עשה המלך לכל
 העם הנמצאים בשושן הבירה
 למגדול ועד קטן משתה שבעת
 ימים בזכר גנת ביתן המלך
 זזור כרפס ותכלת אזוזי בזובלי
 בויץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי
 שש

מגילת אסתר "עדת קדושים" - תיקון קוראים

שֵׁשׁ מִטּוֹת | זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת
בַּהֲטֹ-וְשֵׁשׁ וְדָר וְסַחֲרָת: ז וְהַשְׁקוֹת
בְּכֹלֵי זָהָב וְכֹלִים מִכֹּלִים שׁוֹנִים וַיִּין
מִלְכוֹת רַב בְּיַד הַמֶּלֶךְ: ח וְהַשְׁתִּיחַ
כִּדְת אֵין אַנְס בִּי-כֵן | יסֵד הַמֶּלֶךְ עַל
כָּל-רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ-
וְאִישׁ: ט גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה עֲשִׂתָהּ
מִשְׁתָּהּ נָשִׁים בֵּית הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר
לַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ:

אין כאן
פרשה

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב-
הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אָמַר לְמַהוֹמָן בְּזִתָּא
חֲרִבוֹנָא בְּגִתָּא וְאַבְגָּתָא זִתְר וְכִרְכָּס
שְׁבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִים אֶת-
פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ: יא לְהַבִּיא אֶת-
וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ בְּכִתְר
מִלְכוֹת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים
אֶת-יְפֵיחַ כִּי-טוֹבַת מְרֵאָה הִיא:
יב וְתִמְאַן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתִּי לְבּוֹא בְּדָבָר
הַמֶּלֶךְ

כאן פרשה
סתומה

שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת
בַּהֲטֹ וְשֵׁשׁ וְדָר וְסַחֲרָת וְהַשְׁקוֹת
בְּכֹלֵי זָהָב וְכֹלִים מִכֹּלִים שׁוֹנִים וַיִּין
מִלְכוֹת רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁתִּיחַ
כִּדְת אֵין אַנְס כִּן יסֵד הַמֶּלֶךְ עַל
כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ
וְאִישׁ גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה עֲשִׂתָהּ
מִשְׁתָּהּ נָשִׁים בֵּית הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר
לַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב
הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אָמַר לְמַהוֹמָן בְּזִתָּא
זִתְר בּוֹנָא בְּגִתָּא וְאַבְגָּתָא זִתְר וְכִרְכָּס
שְׁבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִים אֶת
פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ לְהַבִּיא אֶת
וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ בְּכִתְר
מִלְכוֹת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים
אֶת יְפֵיחַ כִּי טוֹבַת מְרֵאָה הִיא
וְתִמְאַן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתִּי לְבּוֹא בְּדָבָר
הַמֶּלֶךְ

הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצֹף
הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בַּעֲרָה בּוֹ:
י וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

לַחֲכָמִים יִדְעֵי הָעֵתִים בִּי-כֵן דְּבַר
הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל-יַדְעֵי דָת וְדִין:

וְהַקָּרֵב אֵלָיו כַּרְשֻׁנָּא שִׁתְרַל
אֲדַמְתָּא תַרְשִׁישׁ מָרַס מְרַסְנָא
מְמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי | פָּרַס וּמְדִי
רְאִי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רְאֵשְׁנָה
בַּמְלָכוֹת: טו כְּדַת מְה־לַּעֲשׂוֹת
בַּמְלָכָה וְשִׁתִּי עַל | אֲשֶׁר לֹא-עֲשִׂתָּהּ
אֶת-מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ בְּיַד
הַסְּרִיסִים: טז וַיֹּאמֶר

אין געיא
בוא"ו

ממוכן קרי

מוֹמְכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא
עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֹתָהּ וְשִׁתִּי
הַמְלָכָה כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים וְעַל-
כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת
הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ: יז כִּי-יֵצֵא דְבַר-
הַמְלָכָה עַל-כָּל-הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת
בַּעֲלֵיהֶן

הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצֹף
הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בַּעֲרָה בּוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

לַחֲכָמִים יִדְעֵי הָעֵתִים כִּי כֵן דְּבַר
הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל יַדְעֵי דָת וְדִין
וְהַקָּרֵב אֵלָיו כַּרְשֻׁנָּא שִׁתְרַל
אֲדַמְתָּא תַרְשִׁישׁ מָרַס מְרַסְנָא
מְמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי פָרַס וּמְדִי
רְאִי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רְאֵשְׁנָה
בַּמְלָכוֹת כְּדַת מְה־לַּעֲשׂוֹת
בַּמְלָכָה וְשִׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא עֲשִׂתָּהּ
אֶת מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ בְּיַד
הַסְּרִיסִים וַיֹּאמֶר

מוֹמְכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא
עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֹתָהּ וְשִׁתִּי
הַמְלָכָה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל
כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת
הַמֶּלֶךְ אַחְשֻׁרוּשׁ כִּי יֵצֵא דְבַר
הַמְלָכָה עַל כָּל הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת
בַּעֲלֵיהֶן

בְּעֲלִיהֶן בְּעִינֵיהֶן בְּאִמְרֵם הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשׁוּרוּשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת־זִשְׁתִּי
 הַמְּלֶכֶה לְפָנָיו וְלֹא־בָאָה: ^{יח} וְהַיּוֹם
 הַזֶּה תֵּאֲמַרְנָה | שְׁרוֹת פָּרֶס־וּמְדֵי
 אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמְּלֶכֶה לְכֹל
 שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בְּזִיוֹן וְקִצְפָּה: ^{יט} אִם־
 עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת
 מִלְּפָנָיו וַיִּפְתַּח בְּדַתִּי פָּרֶס־וּמְדֵי
 וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תָבוֹא וְשִׁתִּי
 לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וּמַלְכוּתָהּ
 יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה:
^כ וְנִשְׁמַע פְּתִיגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־
 הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל
 וְעַד־קִטָּן: ^{כא} וַיִּיטֹב הַדְּבָר בְּעִינֵי
 הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ בְּדַבַּר
 מִמּוֹכָן: ^{כב} וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה
 כְּכַתְּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי
 לְהִזְיֹת

בְּעֲלִיהֶן בְּעִינֵיהֶן בְּאִמְרֵם הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשׁוּרוּשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת־זִשְׁתִּי
 הַמְּלֶכֶה לְפָנָיו וְלֹא־בָאָה וְהַיּוֹם
 הַזֶּה תֵּאֲמַרְנָה שְׁרוֹת פָּרֶס וּמְדֵי
 אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמְּלֶכֶה לְכֹל
 שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בְּזִיוֹן וְקִצְפָּה אִם
 עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת
 מִלְּפָנָיו וַיִּכְתַּב בְּדַתִּי פָּרֶס וּמְדֵי
 וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וְשִׁתִּי
 לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וּמַלְכוּתָהּ
 יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה
 וְנִשְׁמַע פְּתִיגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־
 הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל
 וְעַד־קִטָּן וַיִּיטֹב הַדְּבָר בְּעִינֵי
 הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדַבַּר
 מִמּוֹכָן וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה
 כְּכַתְּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי
 לְהִזְיֹת

לְהִיֹּת כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמִדְבַר
כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ: **ב** אַחַר

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשֶׁ־חֶמֶת הַמֶּלֶךְ
אֶחְשׂוּרוֹשׁ זָכַר אֶת־וְשֵׁתִי וְאֶת־
אֲשֶׁר־עָשִׂתָּהּ וְאֶת־אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלַי־הָ:
ב וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׁרַתָּיו
יִבְקְשׂוּ לַמֶּלֶךְ נְעֻרוֹת בְּתוּלוֹת
טוֹבוֹת מֵרְאָה: **ג** וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ
פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ
וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרֵה־בְּתוּלָה
טוֹבוֹת מֵרְאָה אֶל־שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל־
בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד הַגָּא סָרִיס
הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּוֹן
תְּמַרְקִיָּהוּ: **ד** וְהַנְּעֻרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב
בְּעֵינַי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשֵׁתִי
וַיִּטֵּב הַדְּבָר בְּעֵינַי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ

בן: **ה** אִישׁ יְהוּדִי
הִיא בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וְשִׁמּוֹ מֵרְדֵּכִי בֶן
יֵאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
אֲשֶׁר

הקהל
אומרים יחד
בקול רם
וש"צ חוזר

לְהִיֹּת כָּל אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמִדְבַר
כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ אֲזוֹר

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשֶׁ־חֶמֶת הַמֶּלֶךְ
אֶחְשׂוּרוֹשׁ זָכַר אֶת וְשֵׁתִי וְאֶת
אֲשֶׁר עָשִׂתָּהּ וְאֶת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלַי־הָ
וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרַתָּיו
יִבְקְשׂוּ לַמֶּלֶךְ נְעֻרוֹת בְּתוּלוֹת
טוֹבוֹת מֵרְאָה וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ
פְּקִידִים בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ
וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נַעֲרֵה בְּתוּלָה
טוֹבוֹת מֵרְאָה אֶל שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל
בֵּית הַנָּשִׁים אֶל יַד הַגָּא סָרִיס
הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּוֹן
תְּמַרְקִיָּהוּ וְהַנְּעֻרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב
בְּעֵינַי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשֵׁתִי
וַיִּטֵּב הַדְּבָר בְּעֵינַי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ
כֵּן אִישׁ יְהוּדִי

הִיא בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וְשִׁמּוֹ מֵרְדֵּכִי בֶן
יֵאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי
אֲשֶׁר

וַאֲשֶׁר הִגְלָהּ מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָהּ
 אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 אֲשֶׁר הִגְלָהּ נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:
 וַיְהִי אִמֶּן אֶת־הַדָּפֶסֶה הַיָּא אֶסְתֵּר
 בַּת־דָּדּוּ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאָם וְהַנְּעִרָה
 יַפְתָּת־תָּאֵר וְטוֹבַת מְרָאָהּ וּבְמוֹת
 אָבִיָּהּ וְאִמָּהּ לְקַחַהּ מֶרְדֵּכַי לֹו לְבַת:
 וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתּוּ
 וּבְהַקְבִּץ נְעֻרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוֹשָׁן
 הַבִּירָה אֶל־יַד הַגִּי וְתִלְקַח אֶסְתֵּר
 אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַגִּי שְׁמֵר
 הַנְּשִׁים: ט וְתִיטֵב הַנְּעִרָה בְּעֵינָיו
 וְתִשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיִּבְהַל אֶת־
 תְּמָרוּקִיָּה וְאֶת־מְנוּתָהּ לְתֵת לָהּ
 וְאֶת שִׁבְעַ הַנְּעֻרוֹת הַרְּאִיּוֹת לְתֵת־
 לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־
 נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים: י לֹא־
 הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־
 מוֹלַדְתָּהּ

אשר הגלה מירושלים עם הגלה
 אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה
 אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל
 ויהי אמן את הדסה היא אסתר
 בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה
 יפת תאר וטובת מראה ובמות
 אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת
 ויהי בהשמע דבר המלך ודתו
 ובהקבץ נערות רבות אל שושן
 הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר
 אל בית המלך אל יד הגי שמר
 הנשים ותיטב הנערה בעיניו
 ותשא חסד לפניו ויבהל את
 תמרוקיה ואת מנותה לתת לה
 ואת שבע הנערות הראיות לתת
 לה מבית המלך וישנה ואת
 נערותיה לטוב בית הנשים לא
 הגידה אסתר את עמה ואת
 מולדתה

מוֹלֶדֶתָהּ כִּי מֵרַדְכֵי עֲנֶה עָלֶיהָ אֲשֶׁר
 לֹא-תִגִּיד: « וּבְכָל-יוֹם וַיּוֹם מֵרַדְכֵי
 מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בַּיִת-הַנְּשִׁים
 לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמֵה-
 יַעֲשֶׂה בָּהּ: » וּבַהֲגִיעַ תֵּרֶ נַעֲרָה
 וְנַעֲרָה לָבוֹא | אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ
 מִקִּץ הַיּוֹת לָהּ כִּדְת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם
 עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלֹאוּ יְמֵי
 מְרוּקִיָּהֶן שְׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּר
 וְשְׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבִתְמֻרוּקֵי
 הַנְּשִׁים: « וּבֹזֶה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל-
 הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמֹר יִנָּתֵן
 לָהּ לָבוֹא עִמָּה מִבַּיִת הַנְּשִׁים עַד-
 בַּיִת הַמֶּלֶךְ: » בְּעֶרְבַּ | הִיא בָּאָה
 וּבְבֹקֶר הִיא שָׁבָה אֶל-בַּיִת הַנְּשִׁים
 שְׁנֵי אֶל-יַד שְׁעֵשְׂגוֹ סָרִיס הַמֶּלֶךְ
 שֹׁמֵר הַפִּילֹגְשִׁים לֹא-תָבוֹא עוֹד
 אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי אִם-חֲפִץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ
 וְנִקְרָאָהּ

מוֹלֶדֶתָהּ כִּי מֵרַדְכֵי צֹוה עָלֶיהָ אֲשֶׁר
 לֹא תִגִּיד וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מֵרַדְכֵי
 מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בַּיִת הַנְּשִׁים
 לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמֵה
 יַעֲשֶׂה בָּהּ וּבַהֲגִיעַ תֵּרֶ נַעֲרָה
 וְנַעֲרָה לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ
 מִקִּץ הַיּוֹת לָהּ כִּדְת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם
 עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלֹאוּ יְמֵי
 מְרוּקִיָּהֶן שְׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּר
 וְשְׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבִתְמֻרוּקֵי
 הַנְּשִׁים וּבֹזֶה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל
 הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר תֹּאמֹר יִנָּתֵן
 לָהּ לָבוֹא עִמָּה מִבַּיִת הַנְּשִׁים עַד
 בַּיִת הַמֶּלֶךְ בְּעֶרְבַּ הִיא בָּאָה
 וּבְבֹקֶר הִיא שָׁבָה אֶל בַּיִת הַנְּשִׁים
 שְׁנֵי אֶל יַד שְׁעֵשְׂגוֹ סָרִיס הַמֶּלֶךְ
 שֹׁמֵר הַפִּילֹגְשִׁים לֹא תָבוֹא עוֹד
 אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חֲפִץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ
 וְנִקְרָאָהּ

וּנְקָרָאָהּ בְּשֵׁם: טו וּבַהֲגִיעַ תֵּר־אֶסְתֵּר
 בַּת־אֲבִיחַיִל ׀ דָּד מְרַדְכֵי אֲשֶׁר
 לָקַח־לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא
 בִקְשָׁה דָבָר פִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֶר
 הִגִּי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים
 וְתִהְיֶי אֶסְתֵּר נִשְׂאֶת חֵן בְּעֵינַי כָּל־
 רֵאִיָּה: טז וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֲדָשׁ
 הָעֲשִׂירִי הוּא־חֲדָשׁ טִבָּת בְּשַׁנַּת־
 שִׁבְעַ לְמַלְכוּתוֹ: יז וַיֵּאֱהָב הַמֶּלֶךְ
 אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנְּשִׁים וְתִשְׂאֶחֱן
 וַחֲסֵד לְפָנָיו מִכָּל־הַבָּתּוּלוֹת וַיִּשֶׂם
 כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ
 תַּחַת וְשִׁתָּי: יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה
 גָּדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה
 אֶסְתֵּר וְהִנְחָה לְמַדִּינֹת עֲשָׂה וַיִּתֵּן
 מִשְׂאֵת כֶּיִד הַמֶּלֶךְ: יט וּבַהֲקַבֵּץ
 בַּתּוּלוֹת שְׁנִית וּמְרַדְכֵי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־
 הַמֶּלֶךְ

ונקראה בשם: טו ובהגיע תר אסתר
 בת אביחיל ׀ דד מרדכי אשר
 לקח לו לבת לבוא אל המלך לא
 בקשה דבר פי אם את אשר יאמר
 הגי סריס המלך שומר הנשים
 ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל
 ראייה: טז ותלקח אסתר אל המלך
 אחשוורוש אל בית מלכותו בחודש
 העשירי הוא חודש טבת בשנת
 שבע למלכותו ויאהב המלך
 את אסתר מכל הנשים ותשא
 חסד לפניו מכל הבתולות וישם
 כתר מלכות בראשה וימליכה
 תחת ושתי: יח ויעש המלך משתה
 גדול לכל שריו ועבדיו את משתה
 אסתר והנחה למדינות עשה ויתן
 משאת כיד המלך ובהקבץ
 בתולות שנית ומרדכי יושב בשער
 המלך

הַמֶּלֶךְ: כ אֵין אֶסְתֵּר מִגִּדַּת מוֹלַדְתָּהּ
וְאֶת-עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוְּהָ עָלֶיהָ
מְרַדְּכֵי וְאֶת-מֵאֲמֵר מְרַדְּכֵי אֶסְתֵּר
עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִיתָהּ בְּאִמְנָה
אֶתוֹ: כא בַּיָּמִים הָהֵם
וּמְרַדְּכֵי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קֶצֶף
בְּגָתָן וְתָרַשׁ שְׁנֵי-סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף וַיִּבְקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד
בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ: כב וַיִּדְעַה הַדְּבָר
לְמְרַדְּכֵי וַיִּגֵּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְּכֵי:
כג וַיִּבְקֶשׁ הַדְּבָר וַיִּמְצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵי-הֵם
עַל-עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: ג אַחֲרָי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ
אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶת-הַמֶּן בֶּן-הַמְּדֵתָא
הָאֲגָגִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת-כְּסָאוֹ
מֵעַל כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֶתוֹ: ד וְכָל-
עַבְדֵי

הַמֶּלֶךְ אֵין אֶסְתֵּר מִגִּדַּת מוֹלַדְתָּהּ
וְאֶת עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוְּהָ עָלֶיהָ
מְרַדְּכֵי וְאֶת מֵאֲמֵר מְרַדְּכֵי אֶסְתֵּר
עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִיתָהּ בְּאִמְנָה
אֶתוֹ בַּיָּמִים הָהֵם
וּמְרַדְּכֵי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קֶצֶף
בְּגָתָן וְתָרַשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף וַיִּבְקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד
בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ וַיִּדְעַה הַדְּבָר
לְמְרַדְּכֵי וַיִּגֵּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְּכֵי
וַיִּבְקֶשׁ הַדְּבָר וַיִּמְצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵי-הֵם
עַל עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ
אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶת הַמֶּן בֶּן הַמְּדֵתָא
הָאֲגָגִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת כְּסָאוֹ
מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֶתוֹ וְכָל-
עַבְדֵי

עבדי המלך אשר בשער המלך
פרעים ומשתחוים להמן כי-כן
צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע
ולא ישתחוה: ^ב ויאמרו עבדי המלך
אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך:
^ד ויהי באמרם אליו יום ויום
ולא שמע אליהם ויגידו להמן
לראות היעמדו דברי מרדכי כי-
הגיד להם אשר הוא יהודי:
^ה וירא המן כי אין מרדכי כרע
ומשתחוה לו וימלא המן חמה:
^ו ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי
לבדו כי הגידו לו את-עם מרדכי
ויבקש המן להשמיד את-כל-
היהודים אשר בכל-מלכות
אחשורוש עם מרדכי: ^ז בחדש
הראשון הוא-חדש ניסן בשנת שתים
עשרה למלך אחשורוש הפיל פור
הוא

עבדי המלך אשר בשער המלך
כרעים ומשתחוים להמן כי כן
צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע
ולא ישתחוה ויאמרו עבדי המלך
אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך
ויהי באמרם אליו יום ויום
ולא שמע אליהם ויגידו להמן
לראות היעמדו דברי מרדכי כי
הגיד להם אשר הוא יהודי
וירא המן כי אין מרדכי כרע
ומשתחוה לו וימלא המן זמה
ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי
לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי
ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות
אחשורוש עם מרדכי בזדש
הראשון הוא זדש ניסן בשנת שתים
עשרה למלך אחשורוש הפיל פור
הוא

הוא הגורל לפני המן מיום ליום
ומחדש לחדש שנים-עשר הוא-
חדש אדר: ^ה ויאמר
המן למלך אחשוורוש ישנו עם-
אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל
מדינות מלכותך ודתיהם שנות
מפל-עם ואת-דתי המלך אינם
עשים ולמלך אין-שנה להניחם:
^ט אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים כפר-כסף אשקול
על-ידי עשי המלאכה להביא אל-
גנזי המלך: ^י ויסר המלך את-
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן-
המדתא האגגי צרר היהודים:
^{יא} ויאמר המלך להמן הכסף נתון
לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך:
^{יב} ויקראו ספרי המלך בחדש
הראשון בשלושה עשר יום
בו ויכתב בכל-אשר-צוה המן
אל

הוא הגורל לפני המן מיום ליום
ומזדש לזדש שנים עשר הוא
זדש אדר ויאמר
המן למלך אחשוורוש ישנו עם
אזוד מפזר ומפרד בין העמים בכל
מדינות מלכותך ודתיהם שנות
מכל עם ואת דתי המלך אינם
עשים ולמלך אין שנה להניחם
אם על המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים כסף אשקול
על ידי עשי המלאכה להביא אל
גנזי המלך ויסר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן
המדתא האגגי צרר היהודים
ויאמר המלך להמן הכסף נתון
לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך
ויקראו ספרי המלך בזדש
הראשון בשלושה עשר יום
בו ויכתב ככל אשר צוה המן
אל

אֶל אַחַשְׁדֵּרְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפְּחֹת
 אֲשֶׁר | עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי
 עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָה וְעַם
 וְעַם כָּל-שׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרֶשׁ
 נִכְתָּב וְנִחַתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ:
 * וְנִשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים אֶל-
 כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּ
 וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים מִנְּעֵר
 וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד
 בְּשִׁלּוּשֵׁי עֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר
 הוּא-חֹדֶשׁ אָדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹז:
 † פֶּתַח שִׁגְוֹן הַכְּתָב לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל-
 מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוֹי לְכָל-הָעַמִּים
 לְהִיּוֹת עֵתָּדִים לַיּוֹם הַזֶּה: † הַרְצִים
 יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת
 נִתְּנָה בְּשׁוֹשֶׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן
 יֵשְׁבוּ לַשְׁתֹּת וְהָעִיר שׁוֹשֶׁן
 נְבֹכָדֶנֶצֶר: † * וּמְרַדְּכִי
 יִדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וּיקָרַע
 מְרַדְּכִי

אל אחשדרפני המלך ואל הפוזות
 אשר על מדינה ומדינה ואל שרי
 עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם
 ועם כלשונו בשם המלך אחשוורש
 נכתב ונחתם בטבעת המלך
 ונשלחו ספרים ביד הרצים אל
 כל מדינות המלך להשמיד להרג
 ולאבד את כל היהודים מנער
 ועד זקן טף ונשים ביום אחד
 בשלושה עשר לחדש שנים עשר
 הוא חודש אדר ושללם לבוז
 פתשגון הכתב להנתן דת בכל
 מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
 להיות עתדים ליום הזה הרצים
 יצאו דחופים בדבר המלך והדת
 נתנה בשושן הבירה והמלך והמן
 ישבו לשתות והעיר שושן
 נבוכדנצר ומרדכי
 ידע את כל אשר נעשה ויקרע
 מרדכי

מְרַדְכֵי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שֵׁק וְאַפֶּר
 וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדוֹלָה
 וּמְרָה: ^ב וַיָּבֹא עַד לַפְּנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ
 כִּי אֵין לָבֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 בְּלְבוּשׁ שֵׁק: ^ג וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה
 מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ
 אֲבָל גְּדוֹל לַיהוּדִים וְצוֹם וּבְכֵי
 וּמִסְפַּד שֵׁק וְאַפֶּר יַעַע לְרַבִּים:
 וַתְּבוֹאֲנָה ^ד נְעוּרוֹת אֶסְתֵּר וְסַרְיִסְיָה
 וַיְגִידוּ לָהּ וַתַּחֲלֹחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד
 וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־
 מְרַדְכֵי וּלְהַסִּיר שֵׁקוֹ מֵעֲלֵיו וְלֹא
 קָבַל: ^ה וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתְּךְ
 מִסַּרְיִסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֵמִיד לַפְּנֵיהָ
 וַתִּצְוֶהוּ עַל־מְרַדְכֵי לְדַעַת מַה־זֶּה
 וְעַל־מַה־זֶּה: ^ו וַיֵּצֵא הַתֶּךְ אֶל־
 מְרַדְכֵי אֶל־רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לַפְּנֵי
 שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ: ^ז וַיַּגִּדְלוּ מְרַדְכֵי אֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת ^ח פְּרִשְׁתַּת הַכֶּסֶף
 אֲשֶׁר

מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר
 ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה
 ומרה ויבוא עד לפני שער המלך
 כי אין לבוא אל שער המלך
 בלבוש שק: ^ג ובכל מדינה ומדינה
 מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
 אבל גדול ליהודים וצום ובכי
 ומספד שק ואפר יצע לרבים:
 ותבואנה ^ד נערות אסתר וסריסיה
 ויגידו לה ותחלחל המלכה מאד
 ותשלח בגדים להלביש את
 מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא
 קבל: ^ה ותקרא אסתר להתך
 מסריסי המלך אשר העמיד לפניה
 ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה
 ועל מה זה ויצא התך אל
 מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני
 שער המלך ויגדלו מרדכי את
 כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף
 אשר

אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשָׂקוֹל עַל-גִּנְזֵי
 הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים לְאַבְדָם: ה וְאֶת-
 פִּתְשֵׁן פְּתַבְהֶדֶת אֲשֶׁר-נָתַן
 בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידֵם נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת
 אֶת-אֶסְתֵּר וּלְהַגִּידָהּ לָהּ וּלְעֻזֹתַי
 עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ
 וּלְבַקֵּשׁ מִלְפָּנָיו עַל-עַמָּהּ: ט וַיָּבֹא
 הַתֵּדָה וַיַּגִּד לְאַסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי
 מְרֹדֵכָי: י וּתְאֹמַר אֶסְתֵּר לְהַתֵּדָה
 וּתְצַוְהוּ אֶל-מְרֹדֵכָי: יא כָּל-עַבְדֵי
 הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יִדְעוּ
 אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא-
 אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֲצֵר הַפְּנִימִית
 אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית
 לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-
 שַׂרְבִּיט הַזָּהָב וְחַיָּה וְאֲנִי לֹא
 נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ זֶה
 שְׁלוֹשִׁים יוֹם: יב וַיַּגִּידוּ לְמְרֹדֵכָי אֶת
 דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: יג וַיֹּאמֶר מְרֹדֵכָי
 לְהָשִׁיב

בִּיהוּדִים קרי

הגעיא בה"א בלבד, בחי"ת אין געיא

אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשָׂקוֹל עַל גִּנְזֵי
 הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים לְאַבְדָם וְאֶת
 פִּתְשֵׁן כְּתֹב הִדַּת אֲשֶׁר נָתַן
 בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידֵם נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת
 אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּידָהּ לָהּ וּלְעֻזֹתַי
 עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ
 וּלְבַקֵּשׁ מִלְפָּנָיו עַל עַמָּה וַיָּבֹא
 הַתֵּדָה וַיַּגִּד לְאַסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי
 מְרֹדֵכָי וּתְאֹמַר אֶסְתֵּר לְהַתֵּדָה
 וּתְצַוְהוּ אֶל מְרֹדֵכָי כָּל עַבְדֵי
 הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יִדְעוּ
 אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא
 אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֲצֵר הַפְּנִימִית
 אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית
 לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת
 שַׂרְבִּיט הַזָּהָב וְחַיָּה וְאֲנִי לֹא
 נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה
 שְׁלוֹשִׁים יוֹם וַיַּגִּידוּ לְמְרֹדֵכָי אֶת
 דְּבָרֵי אֶסְתֵּר וַיֹּאמֶר מְרֹדֵכָי
 לְהָשִׁיב

לְהֵשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־תְּדַמִּי
 בְּנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בַּיִת־הַמְּלָךְ מִכָּל־
 הַיְּהוּדִים: י כִּי אִם־הִחְרַשׁ תַּחֲרִישִׁי
 בְּעַת הַזֹּאת רִיחַ וְהִצְלָה יַעֲמֹד־
 לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אֲחֵר וְאֵת וּבַיִת־
 אֲבִיךָ תִּאֲבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־לִיעֵת
 כִּזְאת הִגַּעְתָּ לְמַלְכוּת: טו וְתֹאמַר
 אֶסְתֵּר לְהֵשִׁיב אֶל־מְרַדְּכִי: טז לֵךְ
 כְּנוּס אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים
 בְּשׁוּשַׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל־תֹּאכְלוּ
 וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם
 גַּם־אֲנִי וְנִעַרְתִּי אֲצוּם כֵּן וּבִכֵּן אָבוֹא
 אֶל־הַמְּלָךְ אֲשֶׁר לֹא־כִדַּת וְכֹאֲשֶׁר
 אָבַדְתִּי אָבַדְתִּי: יז וַיַּעֲבֹר מְרַדְּכִי
 וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:
ה א וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְתַלְבַּשׁ
 אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בַּיִת־
 הַמְּלָךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בַּיִת הַמְּלָךְ
 וְהַמְּלָךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ
 בַּבַּיִת

להשיב אל אסתר אל תדמי
 בנפשך להמלט בית המלך מכל
 היהודים כי אם הזרש תזרישי
 בעת הזאת ריח והצלה יעמוד
 ליהודים ממקום אחר ואת ובית
 אביך תאבדו ומי יודע אם לעת
 כזאת הגעת למלכות ותאמר
 אסתר להשיב אל מרדכי לך
 כנוס את כל היהודים הנמצאים
 בשושן וצומו עלי ואל תאכלו
 ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום
 גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא
 אל המלך אשר לא כדת וכאשר
 אבדתי אבדתי ויעבר מרדכי
 ויעש ככל אשר צויתה עליו אסתר
 ויהי ביום השלישי ותלבש
 אסתר מלכות ותעמד בחצר בית
 המלך הפנימית נכוח בית המלך
 והמלך יושב על כסא מלכותו
 בבית

בְּבֵית הַמְּלָכוֹת נִכַּח פֶּתַח הַבַּיִת:
 ב וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר
 הַמְּלִכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נְשֹׂאֵה חַן
 בְּעֵינָיו וַיִּשְׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־
 שַׂרְבִּיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב
 אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׂרְבִּיט:
 ג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר
 הַמְּלִכָּה וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי
 הַמְּלָכוֹת וַיִּנְתֵּן לָךְ: ד וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
 אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבֹוא הַמֶּלֶךְ
 וְהַמֶּן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־
 עָשִׂיתִי לוֹ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהֲרוּ
 אֶת־הַמֶּן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר
 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה
 אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: ו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַיּוֹם מַה־שְּׂאֵלָתְךָ
 וַיִּנְתֵּן לָךְ וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצִי
 הַמְּלָכוֹת וַתַּעַשׂ: ז וַתַּעַן אֶסְתֵּר
 וַתֹּאמֶר שְׂאֵלָתִי וּבִקְשָׁתִי: ח אִם־
 מִצָּאתִי

בבית המלכות נכוח פתח הבית
 ויהי כראות המלך את אסתר
 המלכה עומדת בחצר נשואה חן
 בעיניו וישט המלך לאסתר את
 שרביט הזהב אשר בידו ותקרב
 אסתר ותגע בראש השרביט
 ויאמר לה המלך מה לך אסתר
 המלכה ומה בקשתך עד חצי
 המלכות וינתן לך ותאמר אסתר
 אם על המלך טוב יבוא המלך
 והמן היום אל המשתה אשר
 עשיתי לו ויאמר המלך מהרו
 את המן לעשות את דבר אסתר
 ויבא המלך והמן אל המשתה
 אשר עשתה אסתר ויאמר המלך
 לאסתר במשתה היין מה שאלתך
 וינתן לך ומה בקשתך עד חצי
 המלכות ותעש ותען אסתר
 ותאמר שאלתי ובקשתי אם

מצאתי

מְצֵאֵתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-
הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת-שְׂאֵלְתִי
וְלַעֲשׂוֹת אֶת-בְּקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּן אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה כַדְבָר הַמְּלֻכָּה:
ט וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב
לֵב וְכִרְאוֹת הַמֶּן אֶת-מַרְדֳּכָי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְלֹא-קָם וְלֹא-זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא
הַמֶּן עַל-מַרְדֳּכָי חֲמָה: וַיִּתְּאֶפֶק
הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבְאֵר
אֶת-אֶהֱבִי וְאֶת-זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ:
י וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ
וְרֵב בָּנָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ
וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדָּי
הַמְּלֻכָּה: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶף לֹא-
הִבִּיֵּאֶה אֶסְתֵּר הַמְּלֻכָּה עִם-הַמְּלֻכָּה
אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עֲשִׂתָּה כִּי אִם-
אוֹתִי וְגַם-לְמָחָר אֲנִי קָרוֹא-לָהּ
עִם-הַמְּלֻכָּה: יג וְכָל-זֶה אֵינְנוּ
שׁוֹה

מְצֵאֵתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל
הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת שְׂאֵלְתִי
וְלַעֲשׂוֹת אֶת בְּקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה כַדְבָר הַמְּלֻכָּה
ט וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב
לֵב וְכִרְאוֹת הַמֶּן אֶת מַרְדֳּכָי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא
הַמֶּן עַל מַרְדֳּכָי חֲמָה וַיִּתְּאֶפֶק
הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבְאֵר
אֶת אֶהֱבִי וְאֶת זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ
י וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן אֶת כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ
וְרֵב בָּנָיו וְאֵת כָּל אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ
וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים וְעַבְדָּי
הַמְּלֻכָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶף לֹא
הִבִּיֵּאֶה אֶסְתֵּר הַמְּלֻכָּה עִם הַמְּלֻכָּה
אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂתָּה כִּי אִם
אוֹתִי וְגַם לְמָחָר אֲנִי קָרוֹא לָהּ
עִם הַמֶּלֶךְ וְכָל זֶה אֵינְנוּ
שׁוֹה

שׁוּה לִי בְכָל־עַתַּת אֲשֶׁר אֲנִי
רָאֶה אֶת־מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֵשׁ
אֶשְׁתּוּ וְכָל־אֶהָבִיו יַעֲשׂוּ־עִיץ גְּבִיהַ
חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר | אָמַר לַמֶּלֶךְ
וַיִּתְּלוּ אֶת־מְרַדְּכֵי עַלְיוּ וּבֵא־
עִם־ הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שְׂמַח
וַיִּיטֵב הַדְּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ
הָעֵץ: **ו** **א** בְּלִילָה
הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
לְהַבִּיא אֶת־סֵפֶר הַזְכָּרֹת דְּבָרֵי
הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
ב וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מְרַדְּכֵי
עַל־בְּגַתָּנָא וְתַרֵּשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמְרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בְּקִשׁוּ לְשַׁלַּח יָד
בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ: **ג** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִה־נַּעֲשֶׂה יִקָּר וּגְדוּלָה לְמְרַדְּכֵי
עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתֵינוּ
לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר: **ד** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִי

שׁוּה לִי בְכָל עַתַּת אֲשֶׁר אֲנִי
רָאֶה אֶת מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר לוֹ זָרֵשׁ
אֶשְׁתּוּ וְכָל אֶהָבִיו יַעֲשׂוּ עֵץ גְּבִיהַ
חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר אָמַר לַמֶּלֶךְ
וַיִּתְּלוּ אֶת מְרַדְּכֵי עַלְיוּ וּבֵא
עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה שְׂמַח
וַיִּיטֵב הַדְּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעֲשׂ
הָעֵץ בְּלִילָה

הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
לְהַבִּיא אֶת סֵפֶר הַזְכָּרֹת דְּבָרֵי
הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מְרַדְּכֵי
עַל בְּגַתָּנָא וְתַרֵּשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמְרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בְּקִשׁוּ לְשַׁלַּח יָד
בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִה נַּעֲשֶׂה יִקָּר וּגְדוּלָה לְמְרַדְּכֵי
עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתֵינוּ
לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִי

מִי בַחֲצֵר וְהֵמֶן בָּא לַחֲצֵר בֵּית־
 הַמֶּלֶךְ הַחֲיִצּוֹנָה לֵאמֹר לְמֶלֶךְ
 לַתְּלוֹת אֶת־מֶרְדֵּכִי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־
 הֵכִין לוֹ: ^ה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
 הֲנִיָּה הֶמֶן עֹמֵד בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 יָבֹוא: ^ו וַיָּבֹוא הֶמֶן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ
 מֶה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֶמֶן בְּלִבּוֹ לִמִּי
 יִחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יִקָּר יוֹתֵר
 מִמֶּנִּי: ^ז וַיֹּאמֶר הֶמֶן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ
 אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: ^ח יָבִיאוּ
 לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבָשׁ־בוֹ הַמֶּלֶךְ
 וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר
 נָתַן בְּתֵר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ: ^ט וְנָתַן
 הַלְבוֹשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשְׂרֵי
 הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
 וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּס בְּרִחוּב הָעִיר
 וְקִרְאוּ לְפָנָיו בְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
 הַמֶּלֶךְ

מלא י"ד

מִי בַחֲצֵר וְהֵמֶן בָּא לַחֲצֵר בֵּית
 הַמֶּלֶךְ הַחֲיִצּוֹנָה לֵאמֹר לְמֶלֶךְ
 לַתְּלוֹת אֶת מֶרְדֵּכִי עַל הָעֵץ אֲשֶׁר
 הֵכִין לוֹ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
 הֲנִיָּה הֵמֶן עֹמֵד בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 יָבֹוא וַיָּבֹוא הֵמֶן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ
 מֶה לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֵמֶן בְּלִבּוֹ לִמִּי
 יִחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יִקָּר יוֹתֵר
 מִמֶּנִּי וַיֹּאמֶר הֵמֶן אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ
 אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ יָבִיאוּ
 לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבָשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ
 וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר
 נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ וְנָתַן
 הַלְבוֹשׁ וְהַסּוּס עַל יַד אִישׁ מִשְׂרֵי
 הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת
 הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
 וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל הַסּוּס בְּרִחוּב הָעִיר
 וְקִרְאוּ לְפָנָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
 הַמֶּלֶךְ

הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְהִמָּן מְהֵרָה קַח אֶת־הַלְּבוֹשׁ וְאֶת־
 הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה־כֵן
 לְמִרְדֵּכָי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְּל דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ: « וַיִּקַּח הִמָּן אֶת־הַלְּבוֹשׁ
 וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מִרְדֵּכָי
 וַיִּרְכַּיְבֵהוּ בְּרוֹחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו
 כַּכֹּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
 בִּיקְרוֹ: » וַיֵּשֶׁב מִרְדֵּכָי אֶל־שַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ וְהִמָּן נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל
 וַחֲפוּי רֹאשׁ: « וַיִּסְפֹּר הִמָּן לְזָרֵשׁ
 אֲשֶׁתוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר
 קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ
 אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מִרְדֵּכָי אֲשֶׁר
 הִחְלֹת לְנַפֵּל לְפָנָיו לְאֶתְוַכַּל לוֹ
 כִּי־נִפְּוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו: » עוֹדֵם
 מִדְּבָרִים עָמוּ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ
 וַיִּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת־הִמָּן אֶל־

הַמִּשְׁתֶּה

המלך זופץ ביקרו ויאמר המלך
 להמן מהר קח את הלבוש ואת
 הסוס כאשר דברת ועשה כן
 למרדכי היהודי היושב בשער
 המלך אל תפל דבר מכל אשר
 דברת ויקח המן את הלבוש
 ואת הסוס וילבש את מרדכי
 וירכיבם ברוחב העיר ויקרא לפניו
 ככה יעשה לאיש אשר המלך זופץ
 ביקרו וישב מרדכי אל שער
 המלך והמן נדחף אל ביתו אבל
 וזופוי ראש ויספר המן לזרש
 אשתו ולכל אהביו את כל אשר
 קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו
 אם מזרע היהודים מרדכי אשר
 הזלות לנפל לפניו לא תוכל לו
 כי נפול תפול לפניו עודם
 מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו
 ויבהלו להביא את המן אל

המשתה

הַמְשַׁתָּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:
ז « וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן לְשִׁתּוֹת
עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: ^ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה
הַיַּיִן מִה־שְּׂאֵלֶתֶךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְתַנְתֵּן לִּי וּמִה־בִקְשֶׁתֶךָ עַד-חֲצִי
הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ: ^ג וַתַּעַן אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם-מְצָאֵתִי חַן
בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ
טוֹב תִּנָּתֶן-לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֵלֹתִי
וְעַמִּי בְּבִקְשֶׁתִּי: ^ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי
וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד
וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַּרְנוּ
הַחַרְשֵׁתִי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהַ בְּנֹזֶק
הַמֶּלֶךְ: ^ה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא
אֲשֶׁר-מְלֹאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן:
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הַמֶּן
הָרַע

הַמְשַׁתָּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן לְשִׁתּוֹת
עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה
הַיַּיִן מִה־שְּׂאֵלֶתֶךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְתַנְתֵּן לִּי וּמִה־בִקְשֶׁתֶךָ עַד זֶחֲצִי
הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ וְתַעֲן אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם מְצָאֵתִי חַן
בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ
טוֹב תִּנָּתֶן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֵלֹתִי
וְעַמִּי בְּבִקְשֶׁתִּי כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי
וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד
וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַּרְנוּ
הַחַרְשֵׁתִי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהַ בְּנֹזֶק
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי זֶה הוּא
אֲשֶׁר מְלֹאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הַמֶּן
הָרַע

הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
 והמלכה: והמלך קם בחמתו
 ממשתה היין אל-גנת הבית והמן
 עמד לבקש על-נפשו מאסתר
 המלכה כי ראה כי-כלתה אליו
 הרעה מאת המלך: והמלך שב
 מגנת הבית אל-בית משתה היין
 והמן נפל על-המטה אשר אסתר
 עליה ויאמר המלך הגם לכבוש
 את-המלכה עמי בבית הדבר יצא
 מפני המלך ופני המן חפו: ויאמר
 חרבונה אחד מן-הסריסים לפני
 המלך גם הנה-העץ אשר-עשה
 המן למרדכי אשר דבר-טוב על-
 המלך עמד בבית המן גבה חמשים
 אמה ויאמר המלך תלהו עליו:
 ויתלו את-המן על-העץ אשר-
 הכין למרדכי וחתת המלך
 שככה: ח ביום ההוא

הקהל
 אומרים יחד
 בקול רם
 וש"צ חוזר

נתן

הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך
 והמלכה קם בחמתו
 ממשתה היין אל גנת הבית והמן
 עמד לבקש על נפשו מאסתר
 המלכה כי ראה כי כלתה אליו
 הרעה מאת המלך והמלך שב
 מגנת הבית אל בית משתה היין
 והמן נפל על המטה אשר אסתר
 עליה ויאמר המלך הגם לכבוש
 את המלכה עמי בבית הדבר יצא
 מפני המלך ופני המן חפו ויאמר
 חרבונה אחד מן הסריסים לפני
 המלך גם הנה העץ אשר עשה
 המן למרדכי אשר דבר טוב על
 המלך עמד בבית המן גבה חמשים
 אמה ויאמר המלך תלהו עליו
 ויתלו את המן על העץ אשר
 הכין למרדכי וחתת המלך
 שככה ביום ההוא

נתן

נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ לְאַסְתֵּר
 הַמְלִכָּה אֶת־בֵּית הַמֶּן עִרַר
 הַיְהוּדִים וּמְרֻדְכֵי בַּא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
 כִּי־הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר מָה הוּא־לָהּ:
 וַיֹּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר
 הֶעֱבִיר מִהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמְרֻדְכֵי
 וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מְרֻדְכֵי עַל־בֵּית
 הַמֶּן: וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לְפָנָיו רַגְלָיו וַתִּבְרַךְ
 וַתִּתְחַנֵּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־דַּעַת הַמֶּן
 הָאֲגָגִי וְאֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב
 עַל־הַיְהוּדִים: וַיִּשָּׁט הַמֶּלֶךְ
 לְאַסְתֵּר אֶת שְׂרָבֵט הַזָּהָב וַתִּקַּם
 אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:
 וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־
 מִצָּאֵתִי חָן לְפָנָיו וְכֹשֶׁר הַדְּבָר לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב
 לְהַשִּׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחְשַׁבַת הַמֶּן
 בֵּין־הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב
 לְאֲבֵד

היהודים קר

אין כאן פרשה

נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ לְאַסְתֵּר
 הַמְלַכָּה אֶת בַּיִת הַמֶּן עִרַר
 הַיְהוּדִים וּמְרֻדְכֵי בַּא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
 כִּי הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר מַה הוּא לָהּ
 וַיֹּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר
 הֶעֱבִיר מִהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמְרֻדְכֵי
 וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת מְרֻדְכֵי עַל בַּיִת
 הַמֶּן וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לְפָנָיו רַגְלָיו וַתִּבְרַךְ
 וַתִּתְחַנֵּן לּוֹ לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַמֶּן
 הָאֲגָגִי וְאֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב
 עַל הַיְהוּדִים וַיִּשָּׁט הַמֶּלֶךְ
 לְאַסְתֵּר אֶת שְׂרָבֵט הַזָּהָב וַתִּקַּם
 אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
 וַתֹּאמֶר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם
 מִצָּאֵתִי חָן לְפָנָיו וְכֹשֶׁר הַדְּבָר לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב
 לְהַשִּׁיב אֶת הַסְּפָרִים מַחְשַׁבַת הַמֶּן
 בֵּין הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב
 לְאֲבֵד

לְאַבְדֹת אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־
 מְדִינֹת הַמְּלָךְ: וְכִי אֵיכָכָה אוֹכַל
 וְרֵאִיתִי בְרָעָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא אֶת־עַמִּי
 וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאַבְדֹן
 מוֹלֶדֶתִי: וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 וּלְמַרְדֵּכַי הַיְהוּדִי הִנֵּה בַּיַּת־הַמֶּן
 נָתַתִּי לְאַסְתֵּר וְאֶתֹו תָלוּ עַל־הָעֵץ
 עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיהוּדִים:
 וְאַתֶּם כְּתֹבוּ עַל־הַיְהוּדִים כְּטוֹב
 בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ
 בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־
 נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִחַתְמוּ בְּטַבַּעַת
 הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב: וַיִּקְרָאוּ סְפָרֵי־
 הַמֶּלֶךְ בַּעַת־הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי
 הוּא־חֲדָשׁ סִיוֵן בְּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
 בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל־אֲשֶׁר־צִוְּהָ מַרְדֵּכַי
 אֶל־הַיְהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים־
 וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו
 וְעַד

בַּיהוּדִים קרי

לְאַבְדֹת אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל
 וְרֵאִיתִי בְרָעָה אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת עַמִּי
 וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאַבְדֹן
 מוֹלֶדֶתִי וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 וּלְמַרְדֵּכַי הַיְהוּדִי הִנֵּה בַּיַּת הַמֶּן
 נָתַתִּי לְאַסְתֵּר וְאֶתֹו תָלוּ עַל הָעֵץ
 עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ בַּיְהוּדִים
 וְאַתֶּם כְּתֹבוּ עַל הַיְהוּדִים כְּטוֹב
 בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ
 בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר
 נִכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִחַתְמוּ בְּטַבַּעַת
 הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב וַיִּקְרָאוּ סְפָרֵי
 הַמֶּלֶךְ בַּעַת הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי
 הוּא זָרְדִישׁ סִיוֵן בְּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
 בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל אֲשֶׁר צִוְּהָ מַרְדֵּכַי
 אֶל הַיְהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים
 וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו
 וְעַד

וְעַד-כּוֹשׁ שִׁבְעַ עֶשְׂרִים וּמֵאָה
 מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה וּמְדִינָה בְּכַתְּבָהּ וְעַם
 וְעַם כְּלִשְׁנָו וְאַל-הַיְהוּדִים בְּכַתְּבָם
 וְכִלְשׁוֹנָם: וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֵׁרֶשׁ וַיַּחֲתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים בְּסוּסִים
 רַכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּנֵי
 הַרְמָכִים: ^א אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ
 לַיהוּדִים | אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-וְעִיר
 לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל-נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד
 וְלַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-חַיִּל עַם
 וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף וְנָשִׁים
 וּשְׁלָלָם לְבוֹז: ^ב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל-
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ בְּשִׁלוּשֵׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-אֶחָדָשׁ
 אֲדָר: ^ג פֶּתַח-שִׁנְיָן הַפְּתָב לְהַנְתִּין
 דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי
 לְכָל-הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיְהוּדִים
 עֲתוּדִים

וא"ו בראש
התיבה

היהודים
קרי

וְעַד כּוֹשׁ שִׁבְעַ עֶשְׂרִים וּמֵאָה
 מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְּתוּבָה וְעַם
 וְעַם כְּלִשְׁנָו וְאַל הַיְהוּדִים כַּכְּתוּבָם
 וְכִלְשׁוֹנָם וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֵׁרֶשׁ וַיַּחֲתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
 וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים בְּסוּסִים
 רַכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּנֵי
 הַרְמָכִים אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ
 לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר
 לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד
 וְלַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל זָוִיל עַם
 וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף וְנָשִׁים
 וּשְׁלָלָם לְבוֹז בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ בְּשִׁלוּשֵׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא זָוִיל
 אֲדָר פֶּתַח-שִׁנְיָן הַכְּתוּבָה לְהַנְתִּין
 דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי
 לְכָל הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיְהוּדִים
 עֲתוּדִים

עתודים ליום הזה להנקם
 מאיביהם: **י** הרעים רכבי הרכש
 האחשתרנים יצאו מבהלים
 ודחופים בדבר המלך והדת נתנה
 בשושן הבירה: **טו** ומרדכי
יצא | מלפני המלך בלבוש מלכות
 תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
 ותכריך בויץ וארגמן והעיר שושן
 צהלה ושמחה: **טז** ליהודים היתה
 אורה ושמחה וששן ויקר: **יז** ובכל-
 מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר
 מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
 שמחה וששון ליהודים משתה ויום
 טוב ורבים מעמי הארץ מתייחדים
 כִּי־נִפְּל פחד־היהודים עליהם:
טח « ובשנים עשר חדש הוא־חדש
 אדר בשלושה עשר יום בו אשר
 הגיע דבר המלך ודתו להעשות

עתידים קרי

הקהל אומרים יחד שני פסוקים אלו בקול רם וש"צ חזרים

טוב לנשק כאן את התפילין

עתודים ליום הזה להנקם
 מאיביהם הרעים רכבי הרכש
 האחשתרנים יצאו מבהלים
 ודחופים בדבר המלך והדת נתנה
 בשושן הבירה ומרדכי
 יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
 תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
 ותכריך בויץ וארגמן והעיר שושן
 צהלה ושמחה ליהודים היתה
 אורה ושמחה וששן ויקר ובכל
 מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר
 מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
 שמחה וששון ליהודים משתה ויום
 טוב ורבים מעמי הארץ מתייחדים
 כי נפל פחד היהודים עליהם
 ובשנים עשר חדש הוא ז' אדר
 בשלושה עשר יום בו אשר
 הגיע דבר המלך ודתו להעשות
 ביום

בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֲיֵבֵי הַיְהוּדִים
 לְשִׁלוֹט בָּהֶם וַנִּהְפֹּדֶה הוּא אֲשֶׁר
 יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם:
 ב נִקְהְלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ לְשַׁלַּח יָד
 בַּמִּבְקָשִׁי רַעְתָּם וְאִישׁ לֹא־עָמַד
 לְפָנֵיהֶם כִּי־נָפַל פַּחַדָּם עַל־כָּל־
 הָעַמִּים: * וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינֹת
 וְהָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפַּחֹת וְעֵשִׂי
 הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מְנַשְׂאִים
 אֶת־הַיְהוּדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־מְרַדְכֵי
 עֲלֵיהֶם: † כִּי־גָדוֹל מְרַדְכֵי בְּבַיִת
 הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינֹת
 כִּי־הָאִישׁ מְרַדְכֵי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל:
 † וַיָּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל־אֲיֵבֵיהֶם מִכַּת־
 חֶרֶב וְהָרֶגַע וְאַבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם
 כְּרִצּוֹנָם: † וּבְשׁוֹשָׁן הַבֵּיָרָה הָרְגוּ
 הַיְהוּדִים וְאַבְדַּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
 אִישׁ

בלמ"ד לא
בב"ת

יש נוהגים
שהקהל
אומרים יחד
בקול רם
וש"צ חוזר

בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֲיֵבֵי הַיְהוּדִים
 לְשִׁלוֹט בָּהֶם וַנִּהְפֹּךְ הוּא אֲשֶׁר
 יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם
 נִקְהְלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ לְשַׁלַּח יָד
 בַּמִּבְקָשִׁי רַעְתָּם וְאִישׁ לֹא עָמַד
 לְפָנֵיהֶם כִּי נָפַל פַּחַדָּם עַל כָּל
 הָעַמִּים וְכָל שָׂרֵי הַמְּדִינֹת
 וְהָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפַּחֹזוֹת וְעֵשִׂי
 הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מְנַשְׂאִים
 אֶת הַיְהוּדִים כִּי נָפַל פַּחַד מְרַדְכֵי
 עֲלֵיהֶם כִּי גָדוֹל מְרַדְכֵי בְּבַיִת
 הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינֹת
 כִּי הָאִישׁ מְרַדְכֵי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל
 וַיָּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל אֲיֵבֵיהֶם מִכַּת
 חֶרֶב וְהָרֶגַע וְאַבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם
 כְּרִצּוֹנָם וּבְשׁוֹשָׁן הַבֵּיָרָה הָרְגוּ
 הַיְהוּדִים וְאַבְדַּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
 אִישׁ

מגילת אסתר "עדת קדושים" - תיקון קוראים

ואת	איש	וְאִישׁ	אִישׁ:
ואת	פרשנדהא	וְאִתְּ	ת זעירא פֶּרְשֵׁנְדֵּהָא
ואת	דלפון	וְאִתְּ	דְּלַפּוֹן
ואת	אספתא	וְאִתְּ	אֶסְפֵּתָא:
ואת	פורתא	וְאִתְּ	פּוֹרְתָא
ואת	אדליא	וְאִתְּ	אֲדֵלְיָא
ואת	ארדתא	וְאִתְּ	אֲרִידְתָּא:
ואת	פרמשתא	וְאִתְּ	פֶּרְמִשְׁתָּא ש זעירא
ואת	אריסי	וְאִתְּ	אֲרִיסֵי
ואת	ארדלי	וְאִתְּ	אֲרֵדְלֵי חסר יו"ד
ועשרת	וינתא	וְעֶשְׂרֵת י	וְיִנְתָּא: ד רבתי ז זעירא
בְּנֵי הַמֶּן בֶּן הַמְּדַתָּא צָרַר הַיְהוּדִים	בְּנֵי הַמֶּן בֶּן הַמְּדַתָּא צָרַר הַיְהוּדִים	בְּנֵי הַמֶּן בֶּן הַמְּדַתָּא צָרַר הַיְהוּדִים	בְּנֵי הַמֶּן בֶּן הַמְּדַתָּא צָרַר הַיְהוּדִים
הֲרָגוּ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:	הֲרָגוּ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:	הֲרָגוּ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:	הֲרָגוּ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:
בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים	בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים	בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים	בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים
בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:	בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:	בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:	בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה	וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה	וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה	וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הֲרָגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְד־	בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הֲרָגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְד־	בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הֲרָגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְד־	בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הֲרָגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְד־
חַמֵּשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי	חַמֵּשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי	חַמֵּשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי	חַמֵּשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי
הַמֶּן	הַמֶּן	הַמֶּן	הַמֶּן

הָמָן בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמְּלָךְ מֵהָ
עָשׂוּ וּמֵה־שְׂאֵלֹתָיְךָ וַיִּנְתֶּנּוּ לָךְ וּמֵה־
בְּקִשְׁתֶּךָ עוֹד וַתַּעַשׂ: * וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמְּלָךְ טוֹב יִנְתֶּנּוּ גַם־
מִחֵר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת
כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֵׂרֶת בְּנֵי־הָמָן
יָתְלוּ עַל־הָעֵץ: י וַיֹּאמֶר הַמְּלָךְ
לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וַתִּנְתֶּנּוּ דָת בְּשׂוֹשָׁן וְאֵת
עֲשֵׂרֶת בְּנֵי־הָמָן תָּלוּ: ט וַיִּקְהִלּוּ
הַיהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׂוֹשָׁן גַּם בַּיּוֹם
אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וַיַּהֲרֹגּוּ
בְּשׂוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה לֹא
שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: ט וַשָּׂאֵר הַיהוּדִים
אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמְּלָךְ נִקְהִלוּ וַעֲמַד
עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וַהֲרוּג
בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אֶלֶף
וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: י בַּיּוֹם־
שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנוֹחַ
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם

היהודים קרי

משתה

הָמָן בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמְּלָךְ מֵהָ
עָשׂוּ וּמֵה־שְׂאֵלֹתְךָ וַיִּנְתֶּנּוּ לָךְ וּמֵה־
בְּקִשְׁתְּךָ עוֹד וַתַּעַשׂ וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר אִם עַל הַמְּלָךְ טוֹב יִנְתֶּנּוּ גַם
מִזָּחַר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת
כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֵׂרֶת בְּנֵי הָמָן
יָתְלוּ עַל הָעֵץ וַיֹּאמֶר הַמְּלָךְ
לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וַתִּנְתֶּנּוּ דָת בְּשׂוֹשָׁן וְאֵת
עֲשֵׂרֶת בְּנֵי הָמָן תָּלוּ וַיִּקְהִלוּ
הַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשָׁן גַּם בַּיּוֹם
אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וַיַּהֲרֹגּוּ
בְּשׂוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה לֹא
שָׁלְחוּ אֶת יָדָם וַשָּׂאֵר הַיהוּדִים
אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמְּלָךְ נִקְהִלוּ וַעֲמַד
עַל נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וַהֲרוּג
בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אֶלֶף
וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם בַּיּוֹם־
שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנוֹחַ
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם

משתה

מִשְׁתָּהּ וְשִׁמְחָהּ: ^י וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר-
 בְּשׁוֹשָׁן נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשֶׁה עָשָׂר בּוֹ
 וּבְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וְנוּחַ בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּהּ
 וְשִׁמְחָהּ: ^{יט} עַל-כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרוּזִים
 הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עָשִׂים אֵת
 יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר
 שִׁמְחָהּ וּמִשְׁתָּהּ וַיּוֹם טוֹב וּמְשֻׁלַּח
 מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: ^כ וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכִי
 אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
 אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-
 מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַקְּרוּבִים
 וְהַרְחוֹקִים: ^{כא} לְקִים עֲלֵיהֶם לַהֲיוֹת
 עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
 אֲדָר וְאֵת יוֹם-חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל-
 שָׁנָה וְשָׁנָה: ^{כב} בַּיָּמִים אֲשֶׁר-נָחוּ בָהֶם
 הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
 נִהְפָּדָה לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָהּ וּמֵאֲבָל
 לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּהּ
 וְשִׁמְחָהּ

והיהודים קרי

הפרוזים קרי

חסר וא"ו

חסר י"ד

מִשְׁתָּהּ וְשִׁמְחָהּ וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר
 בְּשׁוֹשָׁן נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשֶׁה עָשָׂר בּוֹ
 וּבְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וְנוּחַ בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתָּהּ
 וְשִׁמְחָהּ עַל כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרוּזִים
 הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עָשִׂים אֵת
 יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר
 שִׁמְחָהּ וּמִשְׁתָּהּ וַיּוֹם טוֹב וּמְשֻׁלַּח
 מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכִי
 אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
 אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל
 מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַקְּרוּבִים
 וְהַרְחוֹקִים לְקִים עֲלֵיהֶם לַהֲיוֹת
 עֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
 אֲדָר וְאֵת יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל
 שָׁנָה וְשָׁנָה כַּיָּמִים אֲשֶׁר נָחוּ בָהֶם
 הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
 נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָהּ וּמֵאֲבָל
 לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּהּ
 וְשִׁמְחָהּ

וְשִׁמְחָהּ וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ ^{חסר וא"ו}
 וּמִתְנֹנֹת לְאַבְיָנִים: ^{כג} וְקָבַל הַיְהוּדִים
 אֶת אֲשֶׁר-הִחְלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת
 אֲשֶׁר-כָּתַב מֶרְדֵּכַי אֵלֵיהֶם: ^{כד} כִּי כִי
 הָמֵן בֶּן-הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי עִרְרָל כָּל-
 הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים לְאַבְדֵם
 וְהִפְלִי פוּר הוּא הַגּוֹרֵל לְהַמָּס
 וְלֹא אֲבָדְם: ^{כה} וּבִבְאָה לְפָנָי הַמְלָךְ
 אָמַר עִם-הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשֻׁבְתּוֹ
 הִרְעָה אֲשֶׁר-חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-
 רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֵת-בָּנָיו עַל-הָעֵץ:
^{כו} עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פְּוֹרִים
 עַל-שֵׁם הַפּוּר עַל-כֵּן עַל-כָּל-דְּבָרֵי
 הָאֲגֻרָת הַזֹּאת וּמֵה־דָּאוּ עַל-כִּכָּהֶן
 וּמֵה הַגִּיעַ אֵלֵיהֶם: ^{כז} קִיְמוּ וְקַבְלוּ
 הַיְהוּדִים | עֲלֵיהֶם | וְעַל-זִרְעָם וְעַל
 כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר
 לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת-שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה
 כְּכַתְּבָם

ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו
 ומתננות לאבינים: ^{כג} וקבל היהודים
 את אשר החלו לעשות ואת
 אשר כתב מרדכי אליהם: ^{כד} כי
 המן בן המדתא האגגי עררל כל
 היהודים חשב על היהודים לאבדם
 והפלי פור הוא הגורל להמס
 ולא אבדם ובבאה לפני המלך
 אמר עם הספר ישוב מחשבתו
 הרעה אשר חשב על היהודים על
 ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ:
^{כו} על כן קראו לימים האלה פורים
 על שם הפור על כן על כל דברי
 האגרת הזאת ומה דאו על ככה
 ומה הגיע אליהם קימו וקבל
 היהודים עליהם ועל זרעם ועל
 כל הנלוים עליהם ולא יעבור
 להיות עשים את שני הימים האלה
 ככתבם

כַּתְּבָם וְכֹזְמָנָם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה:
 כח וְהַיְמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
 בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָהּ וּמִשְׁפָּחָהּ
 מְדִינָהּ וּמְדִינָהּ וְעִיר וְעִיר וַיְמִי
 הַפְּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ
 הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מִזְרַעִם:
 כט וְהַכְּתָב אֶסְתֵּר
 הַמְּלֻכָּה בַת־אַבְיָחַיִל וּמְרַדְכָי
 הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תְּקֵף לְקִים אֶת
 אֲגַרְתְּ הַפְּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיָּת:
 ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים
 אֶל־שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
 מְלָכוֹת אַחַשְׁוֶרֶשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם
 וְאַמֶּת: לא לְקִים אֶת־יְמֵי הַפְּרִים
 הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם
 מְרַדְכָי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמְּלֻכָּה
 וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זְרַעִם
 דְּבָרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם: לב וּמֵאֲמֵר
 אֶסְתֵּר

ת רבתי

חסר י"ד

חסר י"ד

ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה
 והימים האלה נזכרים ונעשים
 בכל דור ודור משפוחה ומשפוחה
 מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי
 הפורים האלה לא יעברו מתוך
 היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם
 ותכתב אסתר
 המלכה בת אביחזיל ומרדכי
 היהודי את כל תקף לקים את
 אגרת הפרים הזאת השניית
 וישלח ספרים אל כל היהודים
 אל שבע ועשרים ומאה מדינה
 מלכות אחשוורוש דברי שלום
 ואמת לקים את ימי הפרים
 האלה בזמניהם כאשר קים עליהם
 מרדכי היהודי ואסתר המלכה
 וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם
 דברי הצומות וזעקתם ומאמר
 אסתר

מגילת אסתר "עדת קדושים" - תיקון קוראים

אסתר קים דברי הפרים האלה
ונכתב בספר וישם
המלך אזשורש מס על הארץ ואיי
הים וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו
המלך הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרס כי
מרדכי היהודי משנה למלך
אזשורוש וגדול ליהודים ורצוי
לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר
שלום לכל זרעו

אסתר קים דברי הפרים האלה
ונכתב בספר: « וישם
המלך אחשורש מס על הארץ ואיי
הים: ב וכל מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו
המלך הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרס: ג כי
מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי
לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר
שלום לכל זרעו:

אחשורוש קרי

הקהל אומרים יחד בקול רם וש"צ חוזר

סכום פסוקי מגילת אסתר
מאה וששים ושבעה
סימן קסז

